

Peter Wagner eta Hellmut Wollmann-ek lan interesgarri bat argitaratu dute "Revue Internationale des Sciences Sociales" (1) aldizkarian politika publikoak diseinatu eta aplikatzeko orduan Gizarte-Zientzien erabileran sistema politiko-administratiboek duten zerikusi eta eraginari buruz.

Gertakari batetik abitzen dira autore hauek, alegia, Suedia bezalako herrialde batzuetan beste herrialdetan baino gehiago baliatzen direla Gizarte-Zientziez beren erabakiak hartzeko orduan, eta hortik abiatuz, alde batetik, sistema bakoitzaren jarrera-tipoan duen eragin historikoa ezagutzen saiatzen dira autore hauek eta ekin-tza publikoak ezaugarri na-

IKERKETA SOZIALA ETA POLITIKA PUBLIKOAK

zionalak ditueneko konklusioa planteatzera iristen dira, jadanik beste lanetan definitu izan dituztenak eta "ekintza publiko motak" (styles d'action publique, policy styles) edo kultura politiko-administratiboak deitu ohi zaienak, alegia.

Tradizio historikoaren aldetik begiratuta, bi herrialde-mota bereizten dituzten VVagner eta Wollmann-ek: Gizarte-Zientzien eta botere publikoen artean elkarrekintza bizi bateko tradizioa dutenak, jarraipen politiko baten testuinguruan, eta hauen artean Estatu Batuak, Suedia, Erresuma Batua eta neurri batean Frantzia ere jarriko genituzke, zeren eta herrialde honetan Finantz Ministraritzaren eta Planaren Komisaldegiaeren Planifikazio-organismoek garai bateko ikerketa ekonomiko eta estatistikako institutuak erabili eta garatu bait zituzte. Alderantziz, aldaketa politiko erradikalak eman izan diren eta ikerketa-korrante behinenak (Francfort-eko Eskola Alemaniako Errepublikaren Federalean, Paul Lazarsfeld Institutua Viennan, Cramsci-ren lanak Italian) beren orientazio kritikoarengatik erreprimituak izan ziren herrialdeetan, ez dute lehen aipatuetan adinako oinarri enpirikorik.

Interesgarria da benetan harako hipotesi hura, hots, bigarren taldeko herrialdeak besteak baino sentiberago zaizkiola Gizarte-Zientzien berpizkunde baten mitoari, batez ere zientzia horiek Estatu Batuetan eman duten aurrera-pauso izugarriari eta "eredu amerikano"ak gerra ondoko europar gizarteetan duen nagusitasun ideologiko-politikoari esker.

Baliabide teknikoak eta ekonomikoak eskasiak eta botere politikoaren indiferentziak, Elizaren eta izaera pribatuko erakundeak eskutik egotera behartu zuten ikerketa soziala. Wagner eta VVollman-entzat, ordea, berrogeitamar eta hirurogeiko lehen urteetako lotuta geroago etorriko zen gorakada ekonomikoak ez ditu animatzen Europa kontinentaleko gobernuak amerikar, suediar eta britainiar esperientzia inspiratzera, Gizarte-Zientzietan espezializatuen eritzaren bila, merkatu nazional eta internazionala pixkana-pixkana liberalizatuz joatearen ondorioz hazkundera ekonomiko garrantzitsu bat lortzen duelako, iharduerako ekonomikoak zuzendatzeko administrazioek dituzten gaitasunak begien bistan jarri beharrik izan gabe.

Zentzu honetan Wagner eta Wollmann-ek erlazio bat aurkitu nahi dute Gizarte-Zientziak estaltzeko joera deituko genukeenaren eta ekonomia politiko liberaleko adskribapen-gradu edo mailaren artean, eta seinatzen dute hain zuzen ere Alemaniako Errepublika Federaletako eta Italiako gobernuak —politika horri leialen zaizkionak— direla beren ekintza Gizarte-Zientzietan oinarritzearen etsaienak. Normalean —diotenez— aski dute erregularri adituen komiteetara jotzearekin eta, araua berresten duen salbuespenaren modura, ikerketa sozio-ekonomikoez baliatzen dira italiar hegoaldean ematen diren problemak eta Alemania Federalean desoreka erregionaletatik eratorritakoak aztertze-ko.

Edvard Shils-ek dioenez ordea, "governuek ekono-

mian esku hartzera eta honen planifikazio orokorra egitera gero eta gehiago jotzen duten neurrian —eta Probidentzi Estatuaren terrenoa irabazten ari da zentzu honetan—, agintea egikaritzen zaien gizataldeak xehetasun handiagoarekin ezagutu beharra ere gero eta haztena da (2).

Eta horrela, noski, ikerketa sozialen eskaria ere egunean baino egunean handiagoa da, batez ere "erreforma-aldiak" deitzera eman izan direnetan, hauek sistema politikoak gehiago esku hartzera jotzen bait du, eta segurtasun eta arrakastako marjinak handiagotzeko bidea bilatzen politi-

"helburu politikoetarako sistematikoki erabiltzen den lehen disziplina" eta gizarte-zientzien artean "zientifikoa" alegia, eta ondorioz, adierazle ekonomiko eta kontabilitate nazionalen sistemei adierazle sozialen elaborazioak jarraitzen die, horrekin egin nahi izaten dena ekonomiaren aldaketak ezezik gizartearenak ere aurrikustea delako.

Zentzu honetan Wagner eta Wollmann-ek lotura bat ikusten dute aztertutako herrialdeetan gobernu erreformistak inaurratzearen, Probidentzi Estatuaren nozioaren hedapenaren eta ikerketa sozialen eskaria gehitzearen artean, botere

ka publikoen formulazioan eta exekutapenean, bere iharduketak informazio zientifiko "objektibo" batean oinarrituz.

Esan liteke, "ideologiaren azkena" iragartzen dutenei arrazoi emanez, errealtateari bete-betean egokituz eta ideologiaren eztabaida alferrikako arazo bihurtuz neurriak hartzeko bidea emango duen "gizartearen ezagupen" batera iritsi nahi litzatekeela. Jarraitu beharreko eredu ekonomikoak markatzen du.

publikoen ekintza razionala laboratzeko saio batean.

Konkretuki Espainiari dagokionez, autoreek aitortzen dute kasu honetan "aldaketak atzematea zailagoa dela Francoren bezalako erregimen itxuraz geldi eta zurrin batean, eta hala ere 1965 aldera gertatzen diren erreforma ekonomiko moderatuak ere, ekintza publikoaren azterketarako baliabide eskariaren gehikuntza bat suposatzen dute. Espainol ekonomia mendebaldeko

sistema kapitalean txertatzeko neurriak hartzen direnean, ikusten da nola agertzen den ekonomi plangintzaren nozioa eta horretarako instrumentu batzuen sorkuntza. Administrazio batzuek ikerketarako beren barne-unitateez hornitzen dira eta Estatistikako Institutu Nazionala (INE) sendoa-gotu egiten da, ekonomia-aren eta gizartearen bilakae-rari urratsez urrats jarraitzearren".

Azken batean, berrogeitamarreko azken urteetatik hirurogeitamarrekoen lehenetara bitartean, aparatu politiko-administratiboa gizarte-zientzietan espezializatutako baliabideetara hurbil-

eta, epe luzera, gizarte-talde guztien interesean neurri razionalak hartzea gauza hobea delako ustean alegia.

Hain zuzen ere autore hauek berek beste lan batean (3) erregimen politikoa-aren eta ekintza publikoaren analisi eta ebaluaziorako joeraren arteko harreman-lotura posibleak ezartzen saiatzen dira, eta konklusio batera iritsi, alegia, ekonomi garapena politikoki harmonizatu eta sustatu, eta gizartearen babesa ere sendotzeko desiratzten dauden gobernu erreformistek ekintza publikoaren ebaluazioaren eskaria kitzikatu egin dutela, gobernu kontserbadoreek azterketako instrumentu hori eza-

Suedian badirudi ekintza publikoaren ebaluazioa hain txertatua dagoela tradizioan, non gobernu kontserbadore eta sozialdemokraten arteko txandakatzeek ez bait dute era nabari batean murrizten ebaluazioko ikerketen bila gizarte-zientzietara jotzeko interesa.

Espainiako kasua esan liteke justu-justu kontrakoa dela. Hitzez hitz emango dugu VVagner eta Wollmann-ek eskaintzen dioten azterketaren partea:

"1982ko hauteskundeen ondorioz boterera iristean, espainol sozialistak erabakiak daude buelo handiko aldaketa sozial, ekonomiko eta politikoak egitera; badi-rudi beraz ikerketa sozialean eta partikularzki estudioan eta ebaluazioan inspirazioa eta laguntza bilatuko lukeen erreforma-politika baterako kondizio guztiak ematen direla. Orain, buruzagi politiko eta goimailetako funtzionari sozialista asko gobernuan edo administrazioan sartu aurretik unibertsitariak izan diren arren (Maravall esate baterako soziologo ospetsu bat zen hezkuntza-ko ministrari bihurtu aurretik), alferrikakoa izango litza-teke erlazio bera aurkitu nahi izatea erreforma-politikaren elaborazioaren eta gizarte-zientzietako ikerketaren artean. Zergatik? Lehenik gizarte-zientziek arlo honetan joka dezaketen paperari gobernu sozialistak garrantzia kendu nahi izatea, kalkulu politiko bat delako zalantzarik gabe: politikaren munduko maila guztietan gehiengo argi bat lortu izatean, zenbat denboran eutsi ahal izango dion ez dakiel-a, nahiago du azkar eta modu ausart batean jokatu, luzeak

tzeko joera bat ematen da herrialde guztietan. Ematen da baita politika eta gizarte erabat modernizatu eta erreformatzeko borondate komun bat ere, "koalizio erreformistak" eratuz, eta herrialde askotan modu erabakior batean eragiten dute Probidentzi Estatuaren ekintza-eremua garatzen eta botere politikoaren interbenzionismoa areagotzen. Eta iniziatiba horiek oso zabaldua dagoen uste batean bermatzen dira: politika publikoaren elaborazio zientifikoa

batu egin nahi izan duten bitartean, ikerketa/ebaluazioa bestelako gaietarantz berorientatuz.

Egia da aztertzen diren errealitate sozio-politikoaren kopuru mugatuarengatik, arauaren edozein salbuespenek arau hori berretsi ez baina serioski konprometitu egiten duela. Eta salbuespenak badaude egon, Suediaren kasuan esate baterako edota Espainiarenean konkretuki.

izango liratekeen eta eztabaida berriak sortuko lituzketen azterketa-emaitzei itxaroten egon gabe. Bigarrenik, administrazio-sistema oso zatikatu batean (gorputzezkoan) garatu den erregimen burokratiko introbertitu eta autonomoak bizirik iraun du erregimen-aldaketa eginda gero ere, eta horrela ez dago inola ere prest kanpoko informazio bila hasteko".

Botere politikoak ekintza publiko motaren funtzioan gizarte-zientzietan ikertzeaz hartzen duen jarrerari eta administrazio-estiloari buruzko arazo hauez aparte —gai horiek, gure ustez, argi aski adierazten dira eta eman dugun koadroan—, hemen interesatzen dena da ea benetan arrazoi duten Administrazioaren aldetik gizarte-zientzien erabileran gainbetera bat ikusten dutenek eta arrazoi baldin badute zergatik eman den 50 eta 70eko urteetako "ezteio"en ondorengo desenkatua.

Wagner eta VVollmann-ek arrazoiaren parte bat behintzat izan behar dute politikariak bapateko emaitzak lortzeko dituen presez hitz egiten dutenean, presa horrek atzera egin erazten bait die edo ikerketa sozialera jotzen ez utzi behinik behin soluzio eraginkorren bila. Baina ez da gutxiago egia, beraiek seinalatzen duten bezala, "zientziak" defraudatu egin dituela politikariaren igurikapenak, hauek gutxi-asko arrazoizkoak ziren ala ez kontutan hartu gabe.

Hasteko, estudioaren eta ikerketaren fruituak ez dira hirurogeiko hamarkadako "zientifismo"aren erdi-erdian

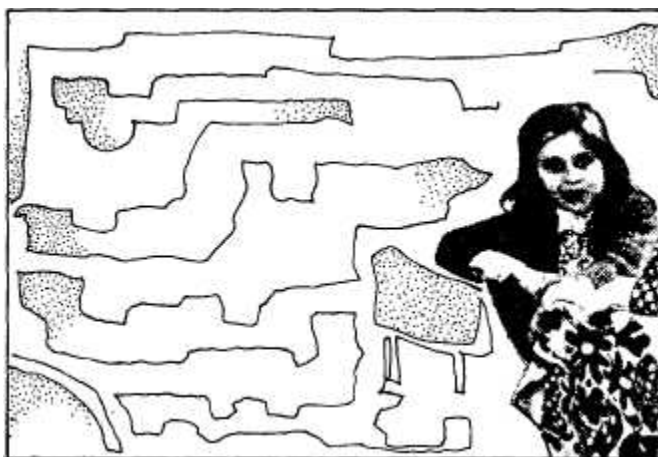
espero ziren bezalakoak; izan ere, orduan, errealitatearen azterketa zientifikoak erantzun bakarretara bezain eztabadaezinezkotara eramango zuela uste bait zen, zientzian oinarritua zegoelako.

Igurikapen horien alde-rantziz, ordea, gizarte-zientziek errealitatean egiten dutena da problematika bat beraren hainbat interpreta-zio eskaini eta ekintza-proposamen desberdinak justifikatu. Hau da, azken batean, eztabaida ideologikoa ordeztu beharrean aberastu egiten dute gizarte-zientziek.

Zentzu honetan, politika-ria, bere planteamendu ideologikoen aldeko emaitzak

ere beste modu batera hartutako erabaki politikoak bermatzeko.

Egitate hau sarri askotan teknikariaren aldetiko ezgaitasun bat bezala ulertzen du politikariak bere ekintza-ahalmen oso konkretuen markoan dituen beharrei erantzuteko. Politikariaren moral propioaren eta ikerlariarenaren arteko oposizioaren tesi VVeberiarrean sartu gabe, kontua da kritika soziologikoak, askotan politikariari oso baliagarritasun eskaseko gertatzen zaien "guztiaren emendakin" bat bezalako zerbait suposatzen duela eta problemei aurpegi emateko proposamenek gainditu egiten dute-

eskaintzen dizkionean bakarrik oinarritzen da ikerketan. Esan daiteke beraz berak egiten duena zera dela, errealitatearen edozein ikuspegi zientifikotik kanpora sortzen diren proposamen jakin batzuen legitimazioa eskatu ikerlariari. Izan ere asko baino gehiago bait dira horren ordezkio mekanismo politikoak, hala nola klientelismoa edota zenbait presio - talderen ahalmena, hauek ez dute eta hain beharrezko egiten ikerketa soziala, ez bada hain zuzen

la "posiblearen artea"ren kontu hori erabiltzen dutenen borondate politikoa, inobilismorik erabatekoena justifikatzeko koartada bezala.

Politikariak bapatean baliabide tipikoen —ospitala-ohe, eskola-postu, etab.en— terminotara eta beraz epe laburrerako errentagarritasun politikoaren terminotara gauzatu ezin daitezkeen gizarte-beharrez bestelako espresioak onartzeko duten zailtasuna egongo litzateke, api-

IKERKETA ETA KOIMTSULTA EKINTZA PUBLIKOAREN ARLOAN

ESTATUA	EKINTZA PUBLIKO MOTA	ADMINISTRAZIO- MOTA	GOBERNUA- ADMINISTRAZIOA	PARLAMENTUA	INTERES- TALDEAK
Ameriketako Estatu Batuak	Gatazkatsua (Kongresua-Lehendakaria) (instantzia federalak-Estatuak) alderdi "zientifikoa", ikerketa erabakiak lantzeko erabilia den neuman, alderdi "polemiko"an, eztabaida politikoan erabilia den neurrian, aktibos, razionala, polemikoa eta partidista.	Adminisrazioak, prozesu politikoaren parte bezala ulertuta, gizarte-zientziarako ikerketa oinarrituak Jnformazioa erabiltzen du barne mailan eta kontratu bidez.	Azterketa-erakari hainbat eta intentsuagoa zenbat eta zatituagoa aurkitzen den boterea, azterketa-erakari barne-zelua rahiko indansuak, ikerketa kanritale handian kontratu bidez.	Azterketa-erakari handia kongresuaren aldetik bere ikerketa-unitate propioez baliatuz gehienetan eta konuatu bidezkoez neurri txikiagoan.	Ikerketa amolatu eia finanEalki laç untzeko ahalmen eskasa.
Suedia	Kontsensuzkoa. planifikazio razionalista batez eia interbenzionismo aktibobatez karakterizaturia.	Organo administratibo eta gobernuakoen aneko bananketa; inzialibak garrafici handia du ekintza publikoabiagoizeari dagokionez; tradizio legalistaren murriztapena? gizarte-zientziaren oinarritu informazioarako irekidura.	Eskari handia. batez ere pñestakuntzako faseetan, xede bezala soluzio razional eta komensisuzkoak aurkizea izanez, parte inplikatu guztien partaidetzarekn, parlamentuaren papera oso txikia da, ondorengo ikerketa/ebjluizioa gutxiago garatua bere kontsensuzko Oñentazioaren ondorioz.		
Austria	"Lagun sozial"ezko sistema korporatibisa, gobernuaren ekintzak funtsean ados aktore sozial nagusienek adierazitako interesekn, kontsensuzkoa, aktibo samarra, interben-tzonista.	Adminisrazioa, gobernuaren ekintzari eusteko esku hartzen bait du, patrimonialista da tradizioz. partaidetzaaren aldekoa eia erabiltzailearengana zuzentzen da, uadizio legalista gutxituz doa pixkana-pixkana.	Konsuha-bauordeak; gobernuak, funtsean, "indar sozialak" besarkaizen dituzten erakundeen baitan aurretiaz eztabaidatutako konklusioen "hartzaille" bezala funccionen du, iharduera pixka bai ekintza publikoko zenbait arlo espezfikotan.	Inolako ihafduera propiorik gabe.	ftofesionalen txostena interes-ialc'e-tara egokitzeko prozesu poliir 'oa dominacen dute, ikerlari propioak dituzte eia irabazi-asmorik gab sko helburuekiko ikerketa independ entean oinarrien dira.
Alemaniko Errepublikak Federala	Gaizkatsua samarra (gobernua/oposizioa, mstantzia federalak/Landerak). Hirurogeilamarreko urteetatik hona halako "zientifikazio" bai ager-tzen da ersbakiak hartzeko orduan gizarte-zientziarako ikerketek balia-tuz; gainGrakoan, polemiko samarra ikerketaren erabilari dagokionez alderdiaren argumentazioan.	Botere-tradizioa eta ixosteneiarako (legaletarako) errekonsoa, kontutan izaten du konsulta-konseiluen eritza, zabalik dago azkenaldion gizarte-zientziatiki elortzen den informazioa.	Tradizio handia kontsulia-bacorde, eiab.en entzia inguratzeari dago-kionez; ikerkeiako institutuen sor-kuntza ministraritzen anparoon, him-rogeitamarreko urteetati zehar "ad hoc" batzordeak praktikan jartzen dira, eta gero eta gehiago jotzen da kontratu bidezko ikerketara.	Ia esateko ez dauka egiturarik ez kreditu propiorik ikerketarako, azterketarako ahalmenei buruzko eztabaida oso berriaren berreskurape-na, delibrazio publikoak gizarte-zien-tziarako espezialisten panaidetzarekifi.	Jkerketarako ahalmen apala.
Japonia	Kontsensuzkoa; "triparlidismoa" gobernu / adminisrazioa / enpresamunduaren artean, mterbentzionis-ta, planifikaizaila; eztabaida/kontsensuzkoa.	Zuzendatzako paper garrantzitsua, kontsensuzko orientazioa.	Barne-egitura gutxi ilferkelarako; dbaz dijmo ikerketa-institutuetara fhink tanks-etara) jotzen du batipat f ed d retiazioa azterkeiak eskatzen d	Ez azterketako unitaterik ez ikerketarako fondofik.	Ugazaba-ganbarek (eta hein bati'an baita langile-organizazioak ere) beren ikerketa-institutu propioal; dituzt*.
Erresuma Batua	"Burokratiko"; kontsensuzkoa, erreaziozkoa bolunlarismo eia gaizkakatortasunerako joera azkenaldion.	Funtzio publiko indartsua eta tradizioz "neutroa", gehiengoenn "xandaketekin" aJdatu gabe beren osae-rann, goiko mailatann ere, autonomia eta autoasktea ellistarako joera, elka-rekiniza handia funtzionarien eta erabiltzajleen arieen.	Bezero bezala, kontratupean egindako ikerketa zehazien du,- nagusitasunezko papera minisiraritzek eta departamentuek; nahiko interes gutx kanpoko ikuspunuekiko.	Oso paper txikia, "ad hoc" batzordeek ikertzen dute, kasua baliE, arazoei buruz.	Oso paper Kikia; kontsultaz alier-keta ordeztan du.
Frantzia	Aktiboa. imerbentzionists; auioritarista; bere baitan bildutako sistema politiko-administratibo razionalis(a, parlamemu-kontroieko funtzioak gubi garatuta.	Korporazio-izpiriua, legalista, konkurrentzia tekniko handia eskola handiean hanulako formazioari esker, imerbencionismo leknokratikoko administrazio-ideologia.	Barne-azterketa oso garatua, ia irtolako baliabidsrik gabe kanpoko adi-tuentzai oraindik orainsuko alda-keta batzuk eta hirurogeiko urteetan ekiniza publikoko zenbait arlok eramandako ikerketaren "kontratuizazio-politika" salbu.	Oso paper txikia, oraindik berriki izandako debeteak Pariamentuaren azterketako funtzioak sendoizean buruz.	OSD paper uMa-, 'j-jra berria eko-nomi politikari bur'ro ikerketan ere aktiboagoan parte hbrtzeko ("pluralizazioa").
Espania	Interbentzionista; boluntarista demokrazioaren erabateko berrezarpenetik (1982tik), gatazkatsua samarra (alderdien eta botere zemralaren eta ins-tantzia erregionalen arteko enfren-tamendua).	Tradiziozko korporazio-izpiriua; legalismoa, gizarte-zientzien laguntza eskatzeko joGra eskasa.	Ikerketa gutxi eskatzen d9 kanpoal-dera, ministraritzarako azterketazeluliak berogeifamarreko uiteen azkenalditik ona.	Ez aztefkeia-uniiaterik eta ez kreditulu propiorik kontrai bidezko ikerketaren fiftantzaketarako.	Ikerkeia-unrtate "ordezleak", nier-katal bankuek berrogeitamam 'ko urteetan sortuta.
Ita/M	Ahtilezia gobernuaren eia administrazio zentralaren aldeik; erreaziozkoa, gatazkatsua, eztabaidatsupanidista.	Ideologia eta iradizio legalisiak; praktika klientelisiak; gizarte-ziemziek pro-duzitutako jnformazioa erabiltzeko joera eskasa.	Minisiraritzen menpeko ikerkEta-insmutu batzuk. nahiko efikazia gutxkoak (baliabide-falta. praktiks klientelisia); tradizioz konsuha-komile asko, erregio bacueian emailta hobeak ematen dituzien iharduera "ordezkalzaileak".	Ez azterkeia-egiturarik ez fondo propiorik.	Iharduera "ordezkaizaleak" ind us-tiaren eta, oraindik berrikiago. :in-dikaiuen aldetik, bolere pubNkoek antolatutako ikerketa-egituren fñlta konpenisatzeko. i

ka, gizarte-zientziekiko aipatu deskontsiderazio horren oinarrian.

Ikerketa sozialeko profesionalari gogaikarrien zaiona, agian, zera da: estamentu politikoan deskontsiderazio horrekin. batera zientziaren laguntza "objektiboa" erabiltzeko joera nabari bat ematen dela, batez ere interpretazio batzuek —eta beti daude interpretazio bat baino gehiago— alderdiaren argumentazio politikoak sendotzen lagunduko dutela aurrikusten denean edota ikerketara neurri urgente eta gutxi-asko bidezkoak hartzeko posibilitatea atzeratu beste asmorik gabe jotzen denean.

Gisa honetako erabilerek gutxiago gogaitzen dute seguru asko teknikaria, bote-re politikoak historian zehar sustaturiko ikerketa askok izan duten destino azken batean batere ez duintua-sungabe horrek baino, hau da destino horren aztarren-ik ematerakoan lan bat "kajoian geratu dela" esaten denean baino.

RAMON SAIZARBITORIA

(1) Wagner, P. eta VVollmann, H.: "La participation des chercheurs en sciences sociales a etude et a l'elaboration des politiques publiques; elements d'analyse comparee". Revue Internationale des Sciences Sociales, n.º 110, 1986.

(2) VVagner, P. eta VVollmann, H.-ren aipamena.

(3) VVagner, P. y VVollmann, H.: "Les fluctuations de la recherche en evaluation: sont-elles liees aux changements de regime?". Revue Internationale des Sciences Sociales, n.º 108, 1986.

FUNDATZIOAK FINANTZAKETA ZIENTIFIKO ORGANISMOAK	"FUNTZIONAMENDU- PROFILA"	ERAKUNDEAHTEKO LOTURAK
Paftaidetza hartdia epe ertain eta luzeko problemeara zuzendutaka gzarite-zibntzibitako ikerketan.	BarnB-unitateak administrazio fede-ralen eia Kongresuaren bañari : sek-tore pribatuarent ikerketa ; partaidB-Ba modalua unibertsitateetan.	Adminisrazioetako eta Kongresuko unitateak; delibrazioak (adituen komi-teak) Council of Advisors.
Oinarritzko ikerketara zuzenduak fun-isean.	Batzardeak , inñiui publikoak; imeres-taldeekin lotu iaiko instituiak; sek-tore publikorako kontratuen exekif-tapena zientziaren sektorekako politika baten barnean; unibertsitateen par-taidelza handia. hauen zientziari buruz-ko kontzepzioa problemetara zuzen-dunko zientziarena delako.	Bacordeak fatsean barne-unitateren balzuk.
RintsBan oinarritzko ikerkeEan inte-resatuak.	Irabazi-asmirik gatieko bi ikerkeia-insitutuk beteBen dute politika publi-koetarako ikerketaren paper nagusi-ena; inslitutu gehienak lamaina KikikDak; unibersitateen partaidetza Bskasa.	Komsuta-batzordeak erakunde kor-poratasta eta ministraritzen inguruan .
Inolako partaideszark ere ez ekintza pjblikoooli buruzko ikerkefaren finan-tzaketan.	Unibertsitateen panafdetza eskasa (oinarritzko ikerketari ematen bait diote lehentasunah ikerketako insti-lulu paraestatal garrantzitsuak minis-traricen anparoon; SBktore pribatuaren partaidetza garrantzitsua iker-kelan.	Ministriarietatik hurbil dauden kon-Bulta-batzordeak; parlamentu-batzor-deak, konsulta-kontseiluak (ekono-mia eia ingtirugirpari buruzko ara-zoetaz); "ad hoc" batzprdeak (ekipp bereziak).
E npresaren sekioerearekin lotuak fun-d azioak . funtsean ikerketa-bulego pri-bgtuei enkargatutako ikerketak finan-fc aluz.	Estudio-kabinete pribatuaren nagusi-go; oso pattaidetza eskasa uni-bertsitateen aldetik; aurretiazko azter- keten lehentasuna.	Kontsulta-organoak eta ikerketako taldeak soitu dira oraindik berriki ministraritza, prefektura eta zenbait udaletan.
Garrantzi apala.	Oriemazio akademikokp unibertsia-teak; iraeres akademikoa eta pnlii-koen adiskidetza ikerkeia-kontseilu bati esker; sektorekako politika zien-tifikoa; barne-uniateak; ikerkeia- iharduera pixka bat sektore pribaluaren aldetik.	Ikerketa-kontseilua , batzordeak eta parlamentuko ikerkBla-baizordea.
C 30 paper txikia; ihardaera nabaria azemko f'jndariaen aldetik berro-L iiamar ota hirurogeiko urteelari ; llerke*-kontseiluaren antzeko orga-lio balen sorkuntza hirurogeitama-ri ekoñtan; oraindik oraintsu arte, aamzi erakunde en irakaskuntzarako orienrazioa.	Ikerketako barne-egituren nagusita-suna. ikerketa bacuk komraiui bidBZ; uniberTsitateen panaideiza urria mun-du intelektualaren eta politikoaeren arteko loturak estueko joera berriki.	Ikerkela-kontseiluaren anEeko fun-tzionamBndu-organo baten agerpe-na hirurogeitamarreko uneetan, iker-kBiarBn koordinazioaz arduratuiaiko unilatB bat, Planean , administrazio-Bskolak.
Ifiziatiaba batzuk baina diru gutxi.	Ministraritza barneko zelulak; uni-bertsitate-ikerketaren paper apala-go ak irakaskuntzan); ikerketa pribatua guixi garatua.	Kontsilaria "pribalu"z inguraizBn dira gobemuko kideak.
Nolabaiteko garrantziko fundazioak ; orientazio poliitiko orporkorrak; beren institutu propioak finantzatzen dituzte.	Administrazioaren menpeko institu-tuek, ikerketa pribaiu pixka batr unibertsitateekiko harremana, baina indibiduo mailakoa, unibertsitateen zuzeneko partaideca eskasa politika publikoei buruzko ikerkelan.	Kontsulta-komiteak; "ad hoc" batzor-deak; BiBmsntu erabakicaille publi-koBn errekurtsoak kpntsellari "pri-batu" engandik aholku u bartzeko.